

ва думата „швара“. Дойде трети, заличава буквата ш, остава думата „вара“. На турски „вара“ означава „лутане“. Значи, този човѣкъ ходилъ, луталъ се насамъ — натамъ. Какво намѣрилъ, като се луталъ? — Намѣрилъ изгубеното „иш“, което означава „работа“. Думата „ишвара“ означава сжщество, което дава работа на хората. Когато хората загубятъ работата, т. е. „иш“, това сжщество ги изоставя. Които не искатъ да работятъ, които не обичатъ работата, затриватъ слога „иш“ и започватъ да се скитатъ.

Казвате: Каквото Богъ даде, каквото Богъ каже, така ще бжде. — Щомъ е тъй, Богъ е казалъ „ишвара“, т. е. ще работишъ. Ишвара е свещено име на Бога, на санскритски езикъ. То означава, че за всѣко нѣщо е нужно работа. Подъ думата „работа“ разбирамъ всичко онова, което умътъ, сърцето и волята вършатъ. Когато само сърцето чувствува, когато само умътъ мисли или когато само волята действува самостоятелно, като физическа проява, това не е работа. Обаче, когато действуватъ и тритѣ заедно, въ хармония съ великия Божественъ законъ, това е работа. Следователно, подъ „работа“ въ пълния смисълъ на думата се разбира хармония на проява между ума, сърцето и волята съ цель да осмислятъ живота. Работата подразбира още влагане на форма, съдържание и смисълъ въ живота.